

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľov: **1. Ing. R. K.**, nar. X., R., X. T., **2. M. D.**, nar. X. X., R., X. B., **3. Ing. D. M.**, nar. X., X. M., B., zastúpených advokátom JUDr. Ľ. S., so sídlom Š., X. B., proti odporcovi: **Ing. J. C., L. X., X. V.**, správca konkurznej podstaty úpadcu S. T., a. s. v likvidácii, K., X. B., **o vylúčení veci z konkurznej podstaty a o návrhu na prerušenie konania**, vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 10Cbi 7/2009, na dovolanie navrhovateľov proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2Obo 63/2013-171 zo 17. decembra 2013, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie **o d m i e t a**.
Odporcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave ako súd prvého stupňa uznesením č. k. 10Cbi 7/2009-164 z 23. 08. 2013 vyhovel návrhu odporcu tak, že konanie vedené pod sp.zn. 10Cbi 7/2009 o vylúčení veci z konkurznej podstaty prerušil do právoplatného skončenia veci vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 61Cbi 108/2001. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovatelia sa v konaní vo veci samej domáhajú vylúčenia nehnuteľnosti - stavby súpisné č. X., nachádzajúcej sa v katastrálnom území T., zapísanej na LV č. X., z konkurznej podstaty úpadcu S. T., a. s.

v likvidácii, pretože sú podielovými spoluvlastníkmi predmetnej stavby a správca konkurznej podstaty zapísal nehnuteľnosť do súpisu majetku podstaty. Súd prvého stupňa žalobe vyhovel z dôvodu, že predaj nehnuteľnosti navrhovateľom mimo dražby schválil opatrením konkurzný súd a spoločnosť L., a. s., predchodca úpadcu, nenadobudla spornú nehnuteľnosť do svojho vlastníctva od spoločnosti T. S., a. s. Ďalej uviedol, že Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 30. 10. 2012 sp. zn. IObo 29/2012 uvedený rozsudok na odvolanie odporcu zrušil a vrátil vec súdu na ďalšie konanie s tým, že súd nemôže ako predbežnú otázku v odôvodnení rozhodnutia riešiť čo patrí alebo nepatrí do konkurznej podstaty úpadcu S. T., a. s. v likvidácii, pretože musí počkať na výsledok právoplatného rozhodnutia o tom, či sporný majetok patrí do konkurznej podstaty úpadcu T. T., a. s. v likvidácii. S odvolaním sa na vyslovený právny názor odvolacieho súdu, o potrebe vyčakať na rozhodnutie vo veci vylučovacej žaloby, vedenej pod sp. zn. 61Cbi 108/2001, v ktorej sa rieši, či sporná nehnuteľnosť patrí alebo nepatrí do konkurznej podstaty úpadcu S. T., a. s. v likvidácii, rozhodol o prerušení konania.

Na odvolanie navrhovateľov v 1. až 3. rade Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 2Obo 63/2013-171 zo 17. decembra 2013 napadnuté uznesenie v zmysle § 219 O. s. p. ako vecne správne potvrdil. S poukázaním na ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. konštatoval, že v konaní vedenom Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 61Cbi 108/2001 súd rozhoduje o žalobe žalobcu Ing. J. C., správcu konkurznej podstaty úpadcu S. T., a. s., B. IČO: X., ktorou sa domáha proti žalovanému JUDr. D. P., správcovi konkurznej podstaty úpadcu T., a. s., v likvidácii, T. IČO: X., vylúčenia nehnuteľností vedených na LV č. X. kat. úz. T. stavby: internát s.č. X. na parc. č. X., ubytovňa s.č. X. na parc. č. X. a spojovacia chodba s.č. X. na parc. č. X. z konkurznej podstaty úpadcu v konkurznom konaní vedenom pod sp. zn. 3K 105/1999. Odvolací súd ďalej uviedol, že z jeho rozhodovacej činnosti je známe, že predmetné nehnuteľnosti si nárokujú okrem uvedeného správu úpadcu T., a. s. v likvidácii, T., aj iné subjekty, na ktoré prešli práva a povinnosti prevodom časti majetku štátneho podniku T. A. Z., š. p. T. IČO: X. v súlade so zákonom č. 92/1991 Zb. (T. T., a. s. v likvidácii, SKP A. T.) a T. A. Z., š. p. v likvidácii. Za týchto skutkových okolností je potrebné vyriešiť jednotne otázku vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam, ktorú otázku v danom štádiu konania nemožno riešiť v každom prebiehajúcom spore osobitne ako predbežnú otázku, práve z dôvodu zamedzenia

rôznych čiastkových a možných odporujúcich si rozhodnutí. Nie je tiež zrejmé ako bolo naložené s výťažkom speňaženej spornej nehnuteľnosti v konkurznom konaní úpadcu T., a. s. v likvidácii a kto je oprávnený domáhať sa výťažku speňaženia tak, ako uviedol odvolací súd v predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí. Vyriešenie aj týchto otázok je závislé na rozhodnutí v konaní o vlastníctve sporných nehnuteľností. Z uvedených dôvodov odvolací súd zhodne s názorom súdu prvého stupňa dospel k tomu, že v danom prípade boli splnené podmienky na prerušenie konania.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podali navrhovatelia dovolanie s poukázaním na existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 237 písm. f/ O. s. p. Uviedli, že postupom prvostupňového aj odvolacieho súdu im bola odňatá možnosť konať pred súdom a taktiež bolo porušené ich právo na konanie bez zbytočných priet'ahov. Krajský súd v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 10Cbi 7/2009 na návrh odporcu uznesením prerušil konanie do právoplatného skončenia konania vedeného na tomto súdu pod sp. zn. 61Cbi 108/2001. Odvolací súd na odvolanie navrhovateľ'ov zrušil uvedené uznesenie a uložil súdu prvého stupňa vo veci konať bez prerušenia a poukázal na povinnosť súdu prijať potrebné procesné opatrenia umožňujúce prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov a tým aj vykonanie spravodlivosti v primeranej miere. Krajský súd následne vo veci rozhodol rozsudkom a žalobe o vylúčenie nehnuteľnosti súp. č. X. postavenej na pozemku parc. č. X. kat. úz. T., zapísanej na LV č. X. vyhovel. Na odvolanie odporcu Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 30. 10. 2012 sp. zn. 1Obo 29/2012 rozsudok zrušil a vrátil vec sp. zn. 10Cbi 7/2009 Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie s odôvodnením, že súd nemôže v prejednávanej veci ako predbežnú otázku riešiť čo patrí alebo nepatrí do konkurznej podstaty úpadcu S. T., a. s. v likvidácii a musí počkať na výsledok právoplatného rozhodnutia o tom, či sporný majetok patrí do konkurznej podstaty úpadcu T., T., a. s. v likvidácii, ktoré je prerušené do právoplatného rozhodnutia o vlastníckej žalobe vedenej Okresným súdom T. pod sp. zn. 13C 279/1999. Uvedené rozhodnutia podľa dovolateľ'ov nerešpektujú existenciu právoplatného rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave – opatrenia z 21. 11. 2006 sp. zn. 3K 105/1999, ktorým bol povolený predaj predmetnej nehnuteľnosti správcom konkurznej podstaty T., a. s. v likvidácii a vytvárajú stav právnej neistoty na strane navrhovateľ'ov, keď pôvodným rozhodnutím Najvyššieho súdu sp.zn. 5Obo 64/2011 bolo jednoznačne určené, že súd prvého stupňa má vo veci konať. Zdôraznili, že konanie vedené na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 13C

279/1999, do právoplatného skončenia ktorého bolo prerušené konanie vedené na Krajskom súde v Bratislave sp. zn. 61Cbi 108/2001, nebolo doposiaľ ukončené a nie je daný ani predpoklad jeho ukončenia v dohľadnej dobe, čo vytvára stav absolútnej právnej neistoty. Keďže nehnuteľnosť speňažil správca konkurznej podstaty T., a. s., nemôže odporca ako iný správca predmetnú nehnuteľnosť opätovne speňažovať ale má možnosť prípadne sa domáhať vylúčenia výťažku zo speňaženia z konkurznej podstaty úpadcu T., a. s. v likvidácii, čo aj učinil vo veci 61Cbi 108/2001. Vzhľadom na uvedené skutočnosti dovolatelia uviedli, že rozhodnutie súdu vo veci 61Cbi 108/2001 nemá význam pre rozhodnutie v predmetnom konaní, v ktorom bolo preukázané, že navrhovatelia sú dobromyseľnými vlastníkami nehnuteľnosti. Všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie v predmetnej veci boli zistené a prerušenie konania spôsobuje odňatie možnosti navrhovateľov konať pred súdom. Podľa názoru dovolateľov odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa z iného právneho dôvodu a na základe skutkových zistení, ktoré neboli predmetom dokazovania a rozhodol tak v rozpore so zásadou dvojinstančnosti. Z týchto dôvodov navrhli, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho aj prvostupňového súdu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odporca v písomnom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že opatrenie konkurzného súdu ako osobitná forma rozhodnutia, je záväzná len pre správcu. Stotožnil sa so závermi odvolacieho súdu uvedenými v napadnutom rozhodnutí. Konštatoval, že podľa právoplatných rozhodnutí v konaniach sp. zn. 13C 279/1999 a 61Cbi 108/2001 súd rozhodne v predmetnom spore, a to bez ďalších žalôb a právnej neistoty, kto je vlastníkom a kto bol oprávnený nehnuteľnú vec speňažiť. Poukázal aj na rozhodnutie Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 13C 279/1999 z 20. 02. 2014 vo veci určenia vlastníckeho práva, ktorým bolo zrušené uznesenie o prerušení konania s tým, že súd bude v konaní pokračovať.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací podľa § 10a ods. 2 O. s. p. po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.) zastúpený advokátom podľa § 241 ods. 1 O. s. p., preskúmal uznesenie odvolacieho súdu bez nariadenia dovolacieho pojednávania podľa § 243a ods. 3 O. s. p. a dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci rozhodol odvolací súd uznesením. Dovolanie je prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 O. s. p.). Podľa § 239 ods. 2 O. s. p. dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nevykazuje znaky vyššie uvedených uznesení, preto dovolanie podľa ustanovenia § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. nie je prípustné.

Vzhľadom na obsah dovolania ako aj na zákonnú povinnosť skúmať, či napadnuté rozhodnutie nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O. s. p. (§ 242 ods. 1 O. s. p.), zaoberal sa odvolací súd otázkou, či konanie netrpí niektorou z nich.

V zmysle § 237 O. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Dovolateľ vady v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O. s. p. nenamietal a tieto nezistil ani odvolací súd.

S prihliadnutím na obsah dovolania a v ňom vytýkané nesprávnosti, ktorých sa mal dopustiť odvolací súd, dovolací súd sa osobitne zaoberal otázkou, či postupom súdu bola žalovanému odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.).

Odňatím možnosti konať pred súdom sa v zmysle uvedeného ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f/ O. s. p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva.

Podľa tvrdenia dovolateľov, k odňatiu možnosti konať pred súdom došlo postupom prvostupňového aj odvolacieho súdu vydaním rozhodnutia o prerušení konania v zmysle § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p., čím bolo zároveň porušené ich právo na konanie bez zbytočných prietáhov.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Z citovaného ustanovenia vyplýva fakultatívne prerušenie konania, čo znamená, že súd môže prerušiť konanie v prípade, keď je rozhodnutie závislé od vyriešenia predbežnej otázky, ktorá má význam pre rozhodnutie súdu, v inom súdnom konaní. Prerušenie konania podľa citovaného ustanovenia teda závisí od úvahy súdu a je upravené, ako procesná možnosť súdu.

V predmetnej veci súd prerušil konanie s odkazom na citované ustanovenie s odôvodnením, že rozhodnutie o vylúčení veci z konkurznej podstaty úpadcu S. T., a. s. v likvidácii je závislé od iného súdneho rozhodnutia, v ktorom sa rieši otázka, či predmetná nehnuteľnosť patrí alebo nepatrí do konkurznej podstaty tohto úpadcu. Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil s odôvodnením, že v danej veci boli

splnené podmienky na prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p.

Dovolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu o prerušení konania podľa ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p., teda využitie možnosti danej súdu uvedeným ustanovením, nemožno považovať za taký postup súdu, ktorým sa odníma účastníkovi možnosť konať pred súdom. Po vyriešení predbežnej otázky bude súd v predmetnom konaní pokračovať. Odôvodnenie uznesenia súdu prvého stupňa, ktoré odvolací súd ako vecne správne potvrdil, ako aj napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu obsahuje logické a zrozumiteľné dôvody pre záver o opodstatnenosti prerušenia konania, ktoré odvolací súd na zdôraznenie správnosti rozhodnutia doplnil o vysvetlenie, prečo jednotné vyriešenie otázky vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam je otázkou, ktorú nemožno riešiť v každom prebiehajúcom spore osobitne ako predbežnú otázku. Postupom súdu, ktorý v danej veci prerušil konanie v súlade s ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku, nedošlo k odňatiu možnosti dovolateľov konať pred súdom, v dôsledku čoho nie je daný dovolací dôvod v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p.

Podľa § 243b ods. 5 veta prvá O. s. p. ustanovenia § 218 ods. 1, § 224 ods. 1, § 225 a § 226 O. s. p. platia pre konanie na dovolacom súde obdobne.

Podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p., odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné podľa § 239 O. s. p., ani v zmysle § 237 O. s. p., preto dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. ako neprípustné odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p. Súd nepriznal procesne úspešnému odporcovi náhradu trov dovolacieho konania, pretože si trovy neuplatnil.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 19. júna 2014

JUDr. Gabriela Mederová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: H.